

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 4

Prosinec 1964

Vilém Peča

Poslední večer

Mně bude všechno odpuštěno,
 neboť jsem mnoho miloval,
 pro tebe srdce rozčtvrceno,
 pro sebe nic jsem naničoval.

Od tebe smutek jen jsem dostal
 a slzy jedom napuštěné,
 v nich každý smích můj rychle roztál
 i moje srdce rozčtvrcené.

A tenkrát když jsem s tobou seděl,
 nobesa zřel jsem otovřoná,
 že zradíš mne tenkrát jsem věděl,
 než kohout třikrát zakokrhá.

9.9.1899

Znáte zkratku RSŠD?

Moderní doba je pověstná mimo jiné vytvářením stále nových a nových zkratk. Pokud jsou srozumitelné, je její potřeba plně uznávána a ty násilně vytvořené samy zanikají.

V Sobotce - a nejen v Sobotce - se v posledních třech letech hodně užívá zkratky RSŠD. A protože se několikrát objevila i v našem časopise, musíme ji objasnit a přiblížit hlavně těm, kteří ji ještě neznají. Neboť je to zkratka živá, aktuální a skrývá se za ní hodně krásné práce.

RSŠD je totiž zkratka pro recitační studio Šrámkova domu. Vzniklo na podzim roku 1962, kdy bylo v každém okrese Východočeského kraje zahájeno dlouhodobé odborné školení zájemců o umělecký přednos. Jičínský okres dostal za patronku horečku Evu Šomannovou z Prahy. Ta přijíždí již třetím rokem nejméně jednou za čtrnáct dní na sobotu a neděli do Českého ráje, kde vede a školí soubor Domu osvěty v Jičíně a sobotcké studio. Mnohde po úspěšném začátku přestali, zde však je hodně vytvářeli a nadšení jak ze strany s.Šomannové tak ze strany členů souboru.

Kdo tvoří RSŠD? Když se začínalo, přihlásilo se kolem dvaceti zájemců. Byli to žáci a studenti škol, dělníci a úředníci, zkušební divadelní ochotníci i ti, kteří do té doby vůbec norecitovali. Během času někteří odpadli, někteří - Jiřina Jiříčková, Milada Fatrová a j. - se odstěhovali, zůstal kádr nejvěrnějších, o něž se mohli opřít ti mladší, kterými se soubor doplňoval. Dvoře se nazavíraly nikomu a tak dnes má soubor stále svých 20 členů od 8 do 40 let. Z těch nejstarších - no věkově, ale délkou členství v souboru - tu jsou Zdenka Ohlumocká, Jaroslav Chrpa, Oldřiška Boháčová a další. Brantišek Staška přivedl do souboru dooru Evu a Václav Fiedlor má co dělat, aby zůstal lepším recitátorem než jeho nadaný syn Dušan. Stejně tak soupeří sestry Kološovy a Burašovy. Z dalších tu jsou dva "přospolní Sobotáci" Petr Pfeifer a Radka Dolanská, kteří dojíždějí z Mladé Boleslavi a novynochají snad jedinou zkoušku. Stejně tak Dáša Machová. A mohli bychom jmenovat další a další.

Ale soubor netvoří jen recitátoři. Jeho práci bychom si již dnes nemohli představit bez manželů Hojnových, kteří mu vytvářejí příjemné prostředí ve Šrámkově domě a přibližují literaturu. K souboru nerozlučně patří prof. Libuše Slavíková, Karel Ouředník, Přemysl Buroš, Ilja Bílek a jiní, kteří se starají o klavír-

ni doprovod, scénu, osvětlení, pokladnu a td.

A k souboru patří i sobotocké občanstvo. Krásné plakáty Ewy Seemannové lákají na představení ty, kteří soubor dosud neznali nebo o něm jen četli v několika reportážích Předvoje či jiného tisku. Většina publika však sleduje růst souboru již od prvního vystoupení.

Toto první představení skutečně 19. ledna 1963 ve Šrámkově domě. Soubor zde přednesl pásmo veršů Rozdávát srdce neboli. 7. března vystoupil již s celovečerním programem k Mezinárodnímu dni žen "A co vám dáme my?" A vyvrcholením prvního roku práce bylo pásmo z díla Fráni Šrámka "Živou tvář hledáš", přednesené 1. července 1963 v rámci VII. Šrámkovy Sobotky. Před koncem roku se pak uskutečnil samostatný recitační večer Ewy Seemannové z veršů Nezvalových, Vyhliďalových a Havlových za účasti básníků Jiřího Havla a Oldřicha Vyhliďala a 14. prosince na závěr Měsíce Československo-sovětského přátelství byl poprvé zveden večer "Věřím v člověka". V započaté tradici pokračovalo RSŠD i letos. 19. ledna si soubor připoměl výročí narození milovaného básníka pásmem "V modré dale rudy květ" z vojenských veršů Šrámkových a zároveň procvičovala soutěžní pořad pro SIMP "Věřím v člověka". S tímto pásmem z veršů Holubových, povídek Mörových a dětských říkadel se členové představili v Jičíně a v Jiráskově Hronově. A to již měl soubor plné ruce práce s přípravou na VIII. Šrámkovu Sobotku. Spoluúčinkoval v pásmu staročeské lyriky na hradě Kostí (promiřna tohoto pořadu byla v Jiráskově muzeu v Praze) a samostatně provedl montáž z díla Karla Čapka "Lidé a hrdina". Úspěšný druhý rok činnosti uzavřel soubor "Vánocemi s K. J. Erbanem".

Za souborem je tedy hozký kus práce. A to jsme si ještě nepřipomněli všechna vystoupení souboru, jednotlivých členů. Nozbývá tedy než zakončit přáním mnoho úspěchů do třetího i dalších roků práce. Ať se zkratka RSŠD objevuje na stránkách našeho Spravodaje co nejčastěji!

Karel Bílek

Kalfusův reliéf pro Plakánok

Letos zemřel akademický sochař Josef Kalfus, profesor střední umělecko-průmyslové školy kanonické sochařské v Hořicích, měl rád Sobotcko a Frána Šrámka patřil mezi jeho oblíbené básníky. Poslední léta svého života se věnoval studiu reliéfu, vedl k tomu i své žáky a sám si vybíral Šrámka. Chtěl ho zpodobnit tak, jakým býval v dobách svého bouřlivého anarchistického mládí. Jednou, když mi načrtával trasu výletu do Sobotky a na Kost, se mi svěřil, že má tajný - vpravdě par-

tyzánský plán - vytesat reliéf do skály v údolí, které měl Frána Šrámka tak rád a tak ho na věčné časy výtvarně zaznamenat pro Plakánok.

Škoda, že studio byla provedena pouze do sádry a že časem značně utrpěla. Je však chována v rodině zesnulého v Hořicích jako památka na jeho volkou lásku.

prof. Bohuslav Brojník

Pozn. red. Stejný záměr vyslovil před lety i sochař Leoš Kubiček.

Památce Vilém Poří

Na počátek prosince připadá 85. výročí jeho narození. Byl to 7. prosince 1879 v Sobotce, kde jeho otec František byl obchodníkem a téměř čtvrt století starostou města. Matka Františka byla deiarou majitele strojnické dílny Václava Nováka.

Pět let chodil Vilém do obecné školy ve svém rodišti a jeho učitel, znamenitý kantor a ředitel kůru Antonín V. Salmař si ho nemohl vynachválit. Potom odešel na studia na jičínské gymnasium, kde řediteloval poslední rok vynikající klasický filolog František Lopař. Pro chatrné zdraví se však po roce vrátil do Sobotky, aby navštěvoval něščanskou školu. I zde se dobře učil, takže jej po třech letech dali rodiče na učitel-ský ústav do Jičína. Víc mu dát nemohli - rodina byla početná (Vilém byl jejich osmým dítětem) a finanční poměry jejich nebyly právě nejlepší.

Krátká byla učitelská dráha Pačova. Působil v době dvou let na obecných školách v Hožďovicích, Psenicích a Libošovicích. Libošovice byly nejkratším zastavením na jeho životní cestě. V neděli 7. října 1900 se zde v náhlém rozrušení mysli zastavil. Poprvé za dva měsíce by byl dovršil 21. rok svého života.

Poča nebyl asi ve svém povolání spokojen. Podle sdělení jeho mladšího bratra Václava hovořival prý o douteroskopii ve své osobě. Byl jednak duch poetický, jednak duch prahnoucí, ba planoucí touhou po hlubším vzáhlání a po vědecké práci.

Jeho zájem o literaturu se projevil velmi brzy. Již jako patnáctiletý chlapec psal verše reflexivní lyriky. Literatura to byla, která jej sblížila s básníkem Fránou Šrámkem, jenž byl jen o necelé tři roky starší. O jeho nesporném básnickém talentu svědčí

...čnost, že Arnošt Procházka, redaktor Moderní revue, otiskl mu dvě básně
v Almanachu na rok 1900. Počova jméno se tu octlo ve společnosti nejlepších
autorů tehdejší doby: Antonína Sovy, S.K. Neumanna, K. Tomana, V. Vyka, J. Karáska a j.
Když redaktor mu slíbil otisknouti i román. Poča však na neštěstí jeho rukopis před
svou smrtí zničil.

Počova literární dílo zůstalo jen tersem. Jsou v něm kromě hrestky básní a čet-
ných výpisků, svědčících o jeho vředeckém zájmu, i dvě zajímavé přednášky. Jedna s ná-
zvem Několik myšlenek o moderní literatuře, již věnoval občanské besedě v Rožďalovi-
cích, a druhá O vzdělání, kterou měl v soboteckém Sokolu v prosinci 1898. V prvé
je zajímavý jeho kritický postoj k dekadenci jako přechodnému útvaru, po němž bude
následovati " umění zdravého a plného života ", v druhé zmínka o podrobném návrhu
na zakládání lidových škol.

Počova literární práce vyrůstala z tradice rodného kraje a byla básnickým přísli-
bem, který zůstal, žol, nesplněn. Fráňa Šrámek napsal k 40. výročí jeho smrti Vzpomín-
ku na Viléma Poču. Uzavírá ji těmito slovy: "Nic by již nobile po jeho smrti a těž-
kých hodinách: bolesti dávno přebolené. Ale hledaje z nich vykoupení básnickým tvarem,
zůstavil Vilém Poča na něm stopy zápasu příliš bolestně výmluvné, že nás dojímají
podnes."

Proto byla napsána i tato vzpomínka.

-3b-

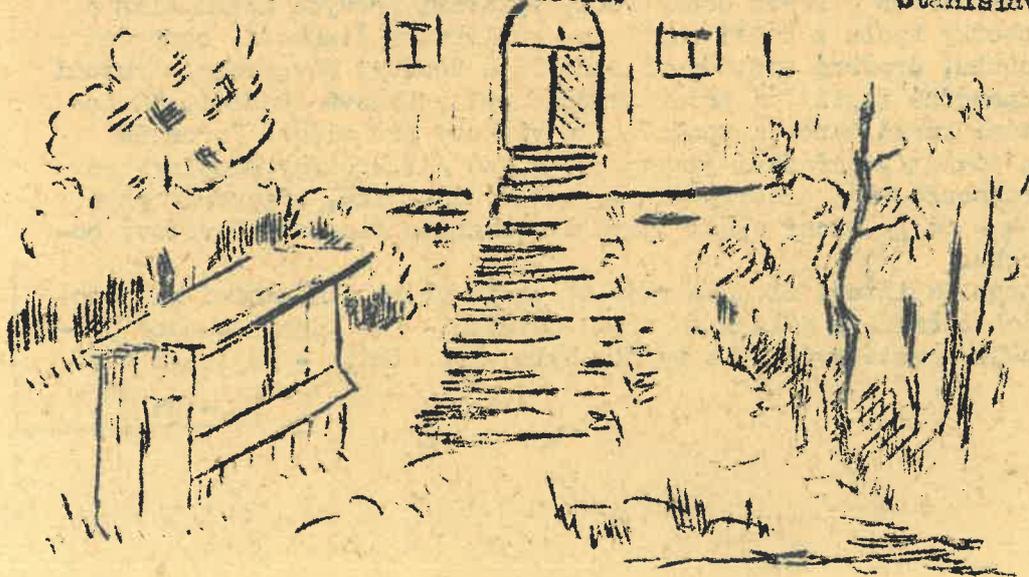
Lotošní sezona na Humprochtě /dokončení z minulého čísla/.

Když už píšeme o lotošní sezoně na Humprochtě, nemáme zapomenout na výrazné oso-
by z osazenstva zánku, které se staraly vzorně o návštěvníky. Je to především "zámoč-
ký pán", ředitel František Brouček, který vítal a prováděl turisty po celých šest let
až do lotošního července. Vysoký, štíhlý, s kantorsky přísným pohledem, který rostá-
val, když měl před sebou pozorné posluchače. Vtiskl Humprochtu osobitou tvář, právě
jako vedoucí stánku pod zánkem pan Štěpán Svoboda. Ve svých čtyřiaosmdesáti letech
je sice nejstarším ještě pracujícím prodávčem ve Východočeském kraji, ale měli by
k němu chodit na školní všichni mladí vedoucí. Každého zákazníka s úsměvem uvítal,
při nerozhodnosti taktně nabídl zboží a opět s úsměvem vyprovodil i když třeba nekou-
pil. A ještě do třetice: pakliže bylo denně na Humprochtě vzorně čisto (a hodně
zvláště ženských návštěvnic si toho všimla), pak to byla zásluha paní Věry Macouno-
vé, která dělala mnohem víc, než byla její povinnost. - V plné sezoně pomáhala při
provádění ještě několik brigádníků. Všichni se snažili se shora jmenovanými vytvořit
hostůstakové prostředí, aby se k nám zase rádi podívali.

Vůbec má Humprocht něco typického "do sobe". Je neodmyslitelnou částí města, ne-
ní možno si představit Sobotku bez Humprochtu či naopak. Třebaže v ošumělém kabátě,
provází mnohé naše občany od kolébky až k poslední cestě. Je mlčícím svědkem prvních
schůzek v parku, vyslechno hory slibů, začínajících lások a nikomu nepoví o změn-
ných nadějích. Humprocht je prostě n á š .

V dalším roce očekáváme příliv návštěvníků našich i zahraničních. Propagační
plány na zlepšení instalace muzea jsou hotovy, začnou se realizovat hned po Novém
roce. Cíl je jediný: aby Humprocht, Sobotku navštívilo co nejvíce návštěvníků, aby
odcházelí spokojeni a rádi se vraceli.

Stanislav Balcar

Partyzánské stezky Sobotecka lbtos opět ošily. Putovali jsme po nich se sovietskými kamarády proti nenáviděným okupantům, aby si prohlédli místa, kde bojovali partyzány, aby se poklonili památce padlých sovětských i československých druhů a znovu poděkovali všem vlastencům ze Sobotecka za záchranu života po útěku ze fašistického vězení.

V únoru 1964 přijel do našeho kraje starší seržant Nikolaj Aleksandrovič Aleksejovič, agronom státního statku z Ukrajiny, který vedl partyzánský oddíl v křižáckých a bousovských lesích. - V březnu nás navštívil staršina Ilja Aleksejovič Petrov, který nyní pracuje v Leningradě jako vedoucí pracovní čety při instalaci zdravotních zařízení. Byl velitelem partyzánského družstva, jehož další tři členové nás navštívili v srpnu. Byli to Petr Platonovič Chočko, starší dispečer Sovnarchozu v Drahobyšicích; Ivan Fjodorovič Těrjochin, inženýr-geolog naftových závodů na Uralu a Konstantin Ivanovič Žolozňakov, mistr v továrně na uzoniny v Záporoží.

Všichni si při svých cestách po Českém ráji pobesedovali s českými partyzány v Sobotce, s pomocníky partyzánů v Dobšicích, Rytířově Lhotě, Babyloně, Pihově, Zámostí, na Blatoch, Loštině, Rakově, Spařencích a ve Vačicích, kde byli na návštěvě u svých záchranců Jana a Emila Procházkových. Podnikali výlety do lesů v okolí Sobotky a Jíhočína, kde hledali stopy po partyzánských bojích a zmljankách, v nichž se skrývali jejich druhové. Navštívili hřbitovy a památníky padlých spolubojovníků pod Humprechtem, v Dolním Bousově a v Rovonsku p/Tr. Z dovítá noznámých partyzánů pochovaných v Sobotce zjistili totožnost Petra Michajloviče Sparšina z Jaltunova v Rjazaňské oblasti, jehož pozůstaté nám pomohou vyhledat. Padl 9.května 1945 ve spařenockém lese, kde i oni bojovali.

Téměř na každém kroku naší cesty jsme našli místa, k nimž se vážou vzpomínky "vačické partyzánské čtyřky". Návštěva sovětských partyzánů posílila československo-sovětské přátelství ukované v bojích za naše osvobození.

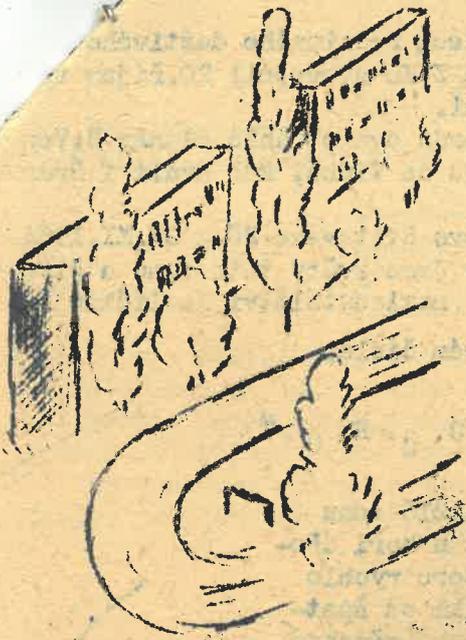
Z činnosti Osvětové besedy v Sobotce . . .

Po letošních volbách 14.června byli na prvním vořejném plenárním zasedání MNV v Sobotce zvoleni členové jednotlivých komisí a orgánů, mimo jiné i nová rada Osvětové besedy. Tvoří ji Karol Bílek /správce/, Otakar Martinec /tajomník/, Jindřiška Slavíková, prof.Václav Hojn, Zdoněk Pohnán a František Staška.

Na svých pravidelných schůzích jednou měsíčně plánuje a řídí rada OB kulturní život města. Je podřízena školské a kulturní komisi MNV a s jejím schválením vede veškerou činnost Vlastivědného a literárního muzea na Humprechtě, Šrámkova domu a jeho recitačního studia, sokolovny a dramatického kroužku, Šolcova domu, kroužku vlastivědného a výtvarnického, fotokroužku a koordinuje kulturní akce ve městě - kino, taneční zábavy, přednášky, knihovnu atd. Škoda, že je zatím malé pochopení u některých místních složek, závodů a JZD.

První výsledky dobré práce Osvětové besedy v novém období se již dostavily. Úspěšný průběh VIII.Šrámkovy Sobotky, dobrá práce Recitačního studia Šrámkova domu, vydání knížky Jar mily Glazarové O krásu české roči, vydávání žnových novin Klas a Zpravodaje Šrámkovy Sobotky spolu s další chystanou publikační činností, obnovení práce ochotnického kroužku, úspěšné vystoupení šermířů a koncert Pěveckého sdružení pražských učitelek, odpovědné zajištění přednáškového cyklu Lidové akademie "O nových zákonech", zajištění kurzů tance a společenské výchovy pro mládež /přes.90 přihlášených chlapců a děvčat/, pořádání jazykových kurzů / 3 kroužky němčiny, po jednom angličtiny a francouzštiny/ s celkovým počtem 40 účastníků, příprava cyklu vlastivědných přednášek - to je suchý výčet faktů z rozmanité činnosti Osvětové besedy za necelého půl roku.

Všichni tuto činnost zajišťují členové rady OB podle svého zaměstnání za pomoci několika málo dalších občanů. A dělají to skutečně rádi - jen kdyby všechny připravované akce byly častěji navštěvovány. To by jim bylo - bez fráze - nejlepší odměnou.

Výstavba města v roce 1964

3. prosince se konalo plonární zasedání MNV, které mělo na programu výstavbu města. Zprávu přednesl předseda komise pro výstavbu Ing. Václav Truhlář. Zde se zmínimo alespoň o několika nejdůležitějších akcích.

V uplynulém roce byla dokončena novostavba dílny pro polytechnickou výchovu při ZDŠ v Sobotce. Byla též zahájena výstavba sportovního hřiště, kde jsou prováděny velmi náročné zemní úpravy a odvodnění plochy. V roce 1965 čeká ještě konečná úprava hrací plochy, ochozů a výstavba kabin se sociálním zařízením. Obě tyto stavby jsou prováděny svépomocí v akci Z.

MNV dále zajistil zřízení kanalizace v Zahradní ulici a v roce 1965 provede n.p. Silnice Hradec Králové zpevnění vozovky a chodníků. Tím bude dokončena výstavba první etapy této nové ulice, která vyrostla v posledních letech z rodinných domků na jižní části města. V budoucnu má být prodloužena až k obecnímu domu na Bonošově.

Ke zkrášení města přispělo odstranění zchátralého domu pana Františka Javůrka na Bonošově a parková úprava celého prostoru.

Bytová výstavba přechodně stagnuje. Stavební bytové družstvo má sice přes 30 přihlášek zájemců o družstevní byty, ale výstavba dodavatelským způsobem pro nedostatek stavební kapacity není prozatím možná a o stavbu svépomocí není zájem.

Rovněž i individuální výstavba rodinných domků v uplynulém období citelně poklesla. Stoupá však zájem o výstavbu menších rodinných domků typu F 60, které dodávají Běvařské závody Trutnov. MNV v Sobotce jedná s ONV Jičín o zajištění potřebných posazků pro tento druh výstavby. Tak bude umožněno získat svépomocí občanů další obytný prostor, kterého je v našem městě trvalý nedostatek.

Průmysl Buroš

Vánoce s K. J. Erbonem

Vánoční nálada začala lotos v Sobotce již 12. prosince, kdy členové recitačního studia Šrámkova domu připravili na ukončení Měsíce Československo-sovětského přátelství krásný večer. Byl nazván prostě: Vánoce s K. J. Erbonem. Nejprve nás celý sbor provázol Štědrým večerem, tou tklivou tragédií Marie i radostí Hany. "Teď se a vrě můj kolovrátek..." Snad všichni jsme se znovu vrátili k dětským a školním letům.

A druhá část? Opět jsme prožívali své dětství, když se před námi odvíjel

děj zdramatizovaný, Snášurky, prolámaný Erbonem sobranými dětskými říkadly a písněmi. Citlivý klavírní doprovod prof. Lábuše Slavíkové ještě zvyšoval kouzlo večera.

Díky všem našim mladým recitátorům i jejich vedoucím, prof. Marii Hejnové a Evě Seemannové.

DBK

Pozn. red. Na závěr tohoto večera ukončil celý Měsíc přátelství s. Ladislav Kločel a zástupci OV SČSP provedli vylosování slozovacích známek SČSP na zájezd do Sovětského svazu.

V ý r o č n í č l o n s k á s c h ů z o Č S Ě K

Obě místní skupiny Československého červeného kříže si daly schůzky ve dvou dnech za sebou, skupina Sobotka I - Sever (obvod MUDr. Kafky) v pondělí 7.12.1964 a skupina Sobotka II - Jih (obvod MUDr. Tomáška) v úterý 8.12.1964. Obě se konaly v hotelu Beseda, v příjemně upraveném prostředí. Byli přítomni zástupci místních organizací, závodních i venkovských skupin jakož i delegáti MNV a ONV. V pondělí byla schůzka zpestrěna kulturní vložkou se zdravotnickou tematikou, kterou s dětmi zaojíší dovítiletky připravila s. Vogolová. V úterý se konala beseda s obvodním lékařem MUDr. Tomáškem a poslancem ONV s. Zimanem. S. Ziman slíbil připravit po Novém roce celovečerní besedu o sociálním a zdravotním zabezpečení za spolupráce s. Tiché, předsodkyně sociální a zdravotní komise MNV v Sobotce. Průběhy obou schůzí, které byly čteně navštíveny, možno označit za velmi dobré.

Jindřiška Slavíková

L i t e r á r n í z o S o b o t o c k a .

- Říjnové číslo měsíčníku Čtenář otisklo Šrámkovu básň Podzimního došíváho
- Závodní časopis Lonínových závodů v Plzni Pochodeň ZVIL uvořujal 20.října a, vu o promítání všech tří Šrámkovských filmů v Plzni.
- Časopis Československý svět přinesl 12. a 26. listopadu dva obsáhlé články H. Von-dráčkové..o zájezdu svitavského ochotnického souboru do Vídně, kde hráli i Šrámkovo Léta (podrobnosti v minulém čísle).
- Snímky ze svitavské inscenace Léta uvořujilo i Nové Svitavsko 20. a 27. XI. 1964.
- Na počátek příštího roku je ohlášena kniha V. Frýby Jáme květy této země a živouš a dílo básníka Joži Zindra. Vydává ji Východočeské nakladatelství Havlíčkův Brod.

Literární informace za prosinec přineseme v lednovém čísle.

B = O B = O T = E C = K A V = B E = H O C = B = U = T

Dne 27. listopadu 1964 v 19 hodin zpozorovali obyvatelé domu č. 145 v Sobotce v Černínské ulici, že v jejich domku hoří dřevěná trámová stěna. Přivolaní členové požárního sboru rychle a bez zbytečného poplachu požár likvidovali. Vznikl od špatného zaústění trubky od kamion do komína. Upozorňujeme všechny spoluobčany na nutnost dát si prohlédnout své topeniště vždy před zahájením topného období zvláště v našich starších domcích. Vždy by zásah nemusel být proveden věs a tek úspěšně.

FS

V letošní turistické sezoně navštívilo hrad Kost 53.000 zájemců, z toho dosti cizinců, hlavně z NDR, ze západního Německa, Polska, dosti i z Anglie, Francie, severovýchodních států, Rakouska, odborníci z Bulharska, SSSR aj. S návštěvou hradu byli turisté spokojeni, méně se to však může říci o pohostinství. Ale doufajmo, že i to se zlepší.

prof. Jar. Mondl

Podávalo se nám najít další tisk Mistra Karla Vika se sobotckým motivem. Jeho náměstí v Sobotce použil bývalý ONV v Mnichově Hradišti jako hlavičku čestného uznání za dlouholetou obětavou kulturní činnost. Existují ještě další tisky?

Pamatník národního písečníka v Praze ohystá k vydání kolekce fotografií "Fráňa Šrámek na Sobotciar" se čtyřjazyčným textem. Soubor několika fotografií výtvarně upravil Milan Kadojč, průvodní text napsal Jiří Žantovský. Vydání v nakladatelství Orbis je zárukou, že nevznikne duplicita s kolekcí pohlednic Marie Šochtlové, ale že obě serie se budou vhodně doplňovat.

Dr. Jaromír Kuchař

Počátkem prosince daroval mnoho památek na činnost sobotckých rodáckých spolků v Praze Městskému archivu v Sobotce pan Josef Volf. Některé památky pocházejí z rodiny zemřelého insp. Františka Žofky. Je to čin hodný následování.

Základní dovitilová škola v Kolíně Bousevė vydává školní časopis Froud, který si žáci za pomoci učitelů sami redigují. Vychází měsíčně a uvořujmo mnoho zajímavého ze života školy a předměstské organizace, literární pokusy žáků i historické články. Nešlo by i v Sobotce navázat na tradici školního časopisu Budujmo?

Zo sobotckých podniků se vyrovnali s letošním plánem k 12. prosinci provozovna n.p. Fruta a n.p. Poděbradské sklárny.

1. prosince uspořádal ČsČK v Sobotce přednášku Dr. Františka Mrázka z Jičína Nemoci očí z povolání. Byl to hodnotný a zajímavý večer.

Dne 5. prosince se konal v Sobotce na Syrovandě zdařilý Mikulášský večírek. Pořádali ho divadelní ochotníci, kteří také v rožii J. Jaroše a St. Balcara připravili program. K tanci hrála hudba St. Šuchánka.

ČSM v Sobotce si za své schůzi 8.prosínce zvolil do čela s.Vlastu Najmanovou, Milušku Tráškovou a Zdeňka Škalouda. Projmo jia a celému výboru, aby se MO ČSM stala opět takovou štikou společenského života v Sobotce, jako tomu bylo před několika lity, když byla předsodkyní s.Milada Rychtrová.

Ve čtvrtok 10.prosínce byl zakončen cyklus lidové akademie o nových zákonech přednáškou Dr.Vlastimila Krause o novém bytovém zákoně.

Dokončení studií: dno 10.prosínce se konala v pražském Karolinu slavnostní promoco stroj.inž.Františka Sinka ze Sobotky a o dno dříve byl tentéž slavnostně promován zemědělským inženýrem Josef Flodman z Rakova.Blahopřjome.

Kulturní výročí: 27.prosínce se dožívá 60 let básník Laco Novonoský. Jeho výročí si připomínáme i v Sobotce, protože r.1957, když byl záněstán v Panátníku národního písemnictví, se podílel na přípravě literárně historického muzea Čtyř ze Sobotky na Humprochtě.

20.prosínce uplynulo 105 let od narození J.B.Foorstora. Rád zajížděl i na Sobotocko a zhudobnil n. j. Hymnu sobotockých dětí Fr.Šrámka.

Sobotočtí jubilanti: 3.prosínce se dožil 60 let učitel Rudolf Hošek, který zároveň odchází na zasloužený odpočinok. Projmo mu hodně klidu a pohody k malování a v létě hodně hřibů v Zástudilo.

8.prosínce dovršila 85 let matka bývalé předsodkyně MNV v Sobotce paní Anna Kyzivátová a 22.prosínce bylo 80 let matce nynějšího předsody MNV paní Marii Hojnévé.

21.prosínce 1904 se narodila dlouholotá obětavá členka MNV v Sobotce p.Marie Jarošová.

A 23.prosínce oslavil své 55.narozoniny pan Antonín Janda st., bez něhož si již několik desítek let noudíme představit práci sobotockých divadelních ochotníků.

Stříbrnou svatbu oslavili na MNV v Sobotce dno 2.prosínce manželé Květa a Jan Slavíkovj. Dále uzavřeli na zdejším MNV sňatok Josef Fa. Vincour ze Sobotky se sl.Havlíkovou /12.XII./, p.Lipský se sl.Marií Královou /19.XII./ a p.Přibyl se sl.Věrou Najmanovou /23.XII./.

Na MěNV v Mnichově Hradišti uzavřel 12.XII.sňatok Josef Bázlor ze Sobotky se sl.Sýkorovou a na MěNV v Clubu téhož dno p.Javůrok se sl.Ivanou Lanrovou ze Sobotky. 19.XII.byli oddáni v Turnově prom. lékařka Věra Frydrychová ze Střelče s p.Karlou Trnkou.

Úmrtí: Ve věku 65 let zemřel 2.prosínce Jan Procházka z Važic, nositel sovětského řádu Volké vlastenecké války II.stupně, který dostal za pomoc sovětským zajatcům koncem II.světové války.

14.prosínce zemřel Josef Chýlo, jeden ze zakládajících členů KSČ v Sobotce.

Na závěr I.ročníku Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

Končíme první ročník našeho Zpravodaje. Důvěra téměř 300 odběratelů nás zavazuje, abychom se snažili i nadále zlepšovat náš časopis. Proto ho dostanete v příštím roce s novou hlavičkou a aby byl lépe čitelný, bude rozmnožován v Mladé Boleslavi. Toto vše však znamená zvýšené finanční náklady a proto přikládáme do dnošního čísla složenku na d o b r o v o l n ý příspěvek na úhradu nákladů spojených s vydáváním Zpravodaje ŠS v celém roce 1965. Rozpočtovým organizacím přikládáme fakturu na 12 Kčs. Počítáno s tím, že Zpravodaj vyjde asi jednou měsíčně a navíc každý den v průběhu IX.Šrámkovy Sobotky. - Sojde-li se dost finančních prostředků, přidáme k některému číslu fotografickou přílohu.

Závěrem projmo všem čtenářům hozký závěr letošního roku a mnoho úspěchů v roce 1965. Děkujeme také všem, kteří se jakoukoli formou přičinili o I.ročník Zpravodaje, zvláště autorům příspěvků, Okresnímu domu osvěty v Jičíně za tisk hlavičky a Dr.Aloisu Zalkovi za grafickou výzdobu a spoluredigování prvních dvou čísel.

Zpravodaji přjome hodně nových příspěvků a odběratelů.

Redakční rada Zpravodaje Šrámkovy Sobotky

Karol Bílek

Václav Frýba

prof.Václav Hojn

Otakar Martinoc

Vydala Osvětová besoda v Sobotce. Povoleno OŠK ONV Jičín číslo N-04 42902.

Uzávěrka tohoto čísla byla 23.XII.1964.

propagačními články přispíval do různých sborníků a krajevých časopisů. Sobotecku patří jeho práce Geografický a přírodní nástin Sobotecka, mapa okolí Sobotky v Českém ráji aj.

15.ledna se dožil osmdesátin Josef Kafka ze Sobotkyč.200.

Na 16.leden připadají 40.narozeniny akad.sochaře Václava Hlavatého, soboteckého rodáka a autora četných plastik /v Sobotce pomník Rudarmejců před hřbitovem, náhrobek Fráni Šrámka, plastika Sen na rodinném hrobě, Raisova deska aj/.

Téhož dne r.1920 se narodil Antonín Volf, obětavý veřejný pracovník a dlouholetý poslanec MNV v Sobotce (ve funkci předsedy MNV, předsedy školské a kulturní komise a nyní předsedy komise průmyslu).

18.ledna dovršil 60 let života Josef Honc, úředník různých peněžních ústavů a berní Obce Barášníků v Sobotce.

23.ledna 1880 se narodila paní Marie Jindrová ze Sobotky čp.108 a o dva dny později oslavila také pětadesátiny paní Anna Bacovská, Sobotka III.

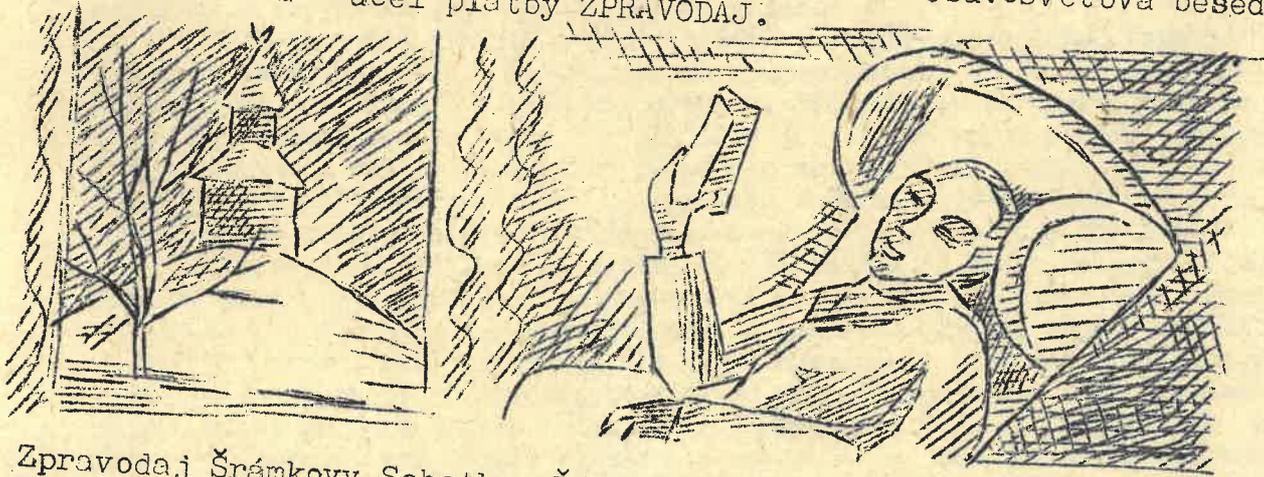
Úmrtí: 6.prosince 1964 zemřel v Praze ve věku 76 let Václav J.Jirků, sobotecký rodák, divadelní ochotník v létech před I.svět.válkou a humprechtský kastelán v padesátých létech.

5.ledna 1965 zemřel v Jičíně Emil Bryxí ze Sobotky. Bylo mu 81 roků.

6.ledna zemřela Františka Sokolová ze Sobotky ve věku 83 let.

11.ledna zemřela mladička Věruška Srbová ze Střelče, bylo jí teprve 17 let.

Nezapoměli jste poslat dobrovolný příspěvek na vydávání Zpravodaje Šrámkovy Sobotky v roce 1965? Zasílejte na adresu: Osvětová beseda S o b o t k a - účel platby ZPRAVODAJ.

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky. Řídí redakční rada, grafická výzdoba Dr.Alois Kafka. Adresa: Zpravodaj ŠS, Osvětová beseda Sobotka. Rozmnožuje: Středočeské tiskárny závod Mladá Boleslav. Povoleno OSK ONV Jičín číslo N-04 - 51081.Uzávěrka tohoto čísla 18.1.1965.

*